

Addig vagyunk biztonságban, amíg Orbán Viktor a miniszterelnökünk

2023 október 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A magyar kormányf? kiváló taktikai és stratégiai érzékkel igyekszik kivédeni a ránk leselked? diktátumokat

Nekünk kell eldöntenünk, hogy a migráció dolgában milyen kockázatokat vállalunk – mondta a minap a Kossuth rádióban Orbán Viktor. A magyar kormányf? a migránsinvázió kezdete óta bírálja az unió elhibázott migrációs politikáját, és harcol a brüsszeli vezetés egyre er?szakosabb kvótajavaslatainak bevezetése ellen. Teszi ezt a magyar választópolgárok többségének támogatásával.

Miniszterelnökünk számára ez a támogatás olyan politikai hátteret nyújt, amellyel az EU nem tud mit kezdeni. Az unió elvben a demokrácia szellemi alapjaira támaszkodva politizál, márpedig a magyarországi nemzeti konzultáció eredménye nagyon er?s üt?kártya Orbán Viktor kezében. Ezt nem lehet megkérd?jelezni vagy sz?nyeg alá söpörni, mert az a demokratikus alapelvek tagadásával lenne egyenérték?.

Karizmatikus és bátor kormányf? volt egykor gróf Tisza István is, aki 1914 júliusában, közvetlenül az els? világháború kitörése el?tt, a Monarchia vezet?i közül egyedül szállt szembe a Szerbiának szóló ultimátum ötletével. Az id?s uralkodó, Ferenc József miniszterei az ultimátumot támogatták – miként a mai brüsszeli vezet?k az illegális migránsok beengedését és a migránskvótát –, s velük szemben csupán Tisza – miként ma Orbán Viktor ? hangoztatott józan érveket.

A magyar miniszterelnök akkor alulmaradt a küzdelemben, s ennek okát jól ismerte fel Bajcsy-Zsilinszky Endre, aki a koronatanács döntésére utalva, Helyünk és sorsunk Európában cím? munkájában írta 1941-ben:

Tisza István magános tiltakozásának a háború ellen nem volt – és nem is lehetett már – igazi visszhangja. Tisza István gróf tisztán látta, hogy ránk, magyarokra nézve szerencsétlenséget rejteget a háború, s ezért becsületes magyar lelkiismeretének szavára egyes-egyedül szállott szembe azon a bizonyos 1914 júliusában tartott sorsdönt? koronatanácson a Szerbiának szóló ultimátummal. De fájdalom, Tisza mögött nem állott er?s nemzeti közvélemény, f?leg nem állottak a magyar nép tömegei, holott egyedül ?k adhattak volna kell? nyomatékot Tisza háborút ellenz? szavának.

Tudjuk, az akkori társadalmi viszonyok nem hasonlíthatók a maiakhoz (például az általános választójog bevezetését?l is még messze voltunk), de Bajcsy-Zsilinszky megállapítása így is helytálló, mert Tisza állásfoglalásának is nagyobb súlya lett volna, ha mögötte áll az „er?s nemzeti közvélemény”. Tiszának nemcsak a birodalmi érdekek képvisel?ivel szemben kellett helytállnia, hanem a radikális polgári, szocialista és anarchista aktivistákkal szemben is, akik a háború el?rehaladtával egyre nagyobb mértékben szították az elégedetlenséget. Ehhez hasonló ellenzéke Orbán Viktornak is van. ?k azok, akik hazug érveket szolgáltatnak a nemzeti kormányzattal szemben, s lihegve keresik a lehet?ségeket a brüsszeli elit kegyeinek elnyerésére.

A magyar kormányf? kiváló taktikai és stratégiai érzékkel igyekszik kivédeni a ránk leselked? diktátumokat, miközben az unió kötelezettségszegési eljárásokkal, pénzmegvonásokkal, oroszellenes szankciókkal és a közösséget terhel? hatalmas kölcsönökkel sodor bennünket is a szakadék felé.
Az EU katasztrofális migrációs politikájának elutasítását szerencsére a magyarországi zsidóság egyre nagyobb hányada helyesli. Ez is er?síti a jelenlegi magyar álláspontot, hiszen mifelénk senkinek nem hiányoznak azok a zsidó- és keresztényellenes atrocitások, amelyek ma Nyugat-Európában egyre nagyobb gondokat okoznak. És nem hiányoznak a társadalomra veszélyes, kitoloncolhatatlan migránsok sem, akik bárhol gyilkolhatnak és rombolhatnak.

Bármennyi bírálat és támadás éri a kormányunkat, nekünk továbbra is támogatnunk kell, mert csak addig érezhetjük biztonságban magunkat, amíg a miniszterelnökünket Orbán Viktornak hívják.

Bánó Attila

A szerz? író, újságíró

www.magyarnemzet.hu

Ajánló